NOORD-BRABANDER.

Quid vetat? Horatius.

NOMMER 133. **'S BOSCH.** **ZATURDAG, 5 NOVEMBER 1831.**

Belgie.

BRUSSEL, 2 *November*.

Gisteren hebben de afgevaardigden, na afloop van het geheim comité, hunne openbare zitting gehouden; deze zitting is zeer onstuimig geweest; nadat de heeren *de Robaulx*, *Pirson*, *Gendebien*, *A. Rodenbach*, *Seron* en anderen het woord gevoerd hadden, ging de vergadering tot het stemmen wegens de voordragt tot het aannemen der 24 artikelen over en besloot met 59 stemmen tegen 38 VOOR *de aanneming*.

Twee leden, de heeren *Rouppe* en *Nothomb* hebben geweigerd, hunne stem uit te brengen, doch, door den president daartoe uitgenoodigd, ingevolge het reglement, de redenen van deze hunne weigering ontwikkeld.

Deze zitting is ten twee ure afgeloopen geweest.

Ook de senaat heeft gisteren, 1 november, eene openbare zitting gehouden. Het besluit, wegens de 24 artikelen, op denzelfden dag door de afgevaardigden genomen, is in deze zitting ingekomen en gelezen. Dit besluit is, ten fine van onderzoek en rapport, in handen eener commissie van vijf leden gesteld, zijnde de heeren *Vilain XIIII*, *de Secus*, *Pélichy*, *Degorge-Legrand* en *Moreghem* (de vader).

— Van uit eene goede bron weten wij, dat de voornaamste beweegredenen van de niet-aanneming der 24 artikelen door Koning *Willem* de volgende zijn:

1°. Dat het deel van Limburg, aan den Koning van Holland gegeven, in ruiling van het gedeelte van Luxemburg, dat aan Belgie is gegeven, onvoldoende is.

2°. Dat de schuld kwalijk verdeeld is: Belgie moet er een grooter deel van dragen.

3.° Dat de 24 artikelen geen genoegzamen waarborg geven voor de nakoming van het vredes-tractaat van de zijde van Belgie.

Koning *Willem* heeft verklaard, dat hij nimmer in het minst van deze punten zou afwijken. (*Courrier.*)

De heer *de Soutere* en consorten zijn gisteren morgen, door de jurij, met algemeene stemmen vrijgesproken.

— De engelsche vloot lag den 31 october in het gezigt van Ostende. Zij zal het anker voor het land van Cadzand werpen.

Nederlanden.

'sHERTOGENBOSCH, 4 *November*.

Naar men verneemt, moet er op dit oogenblik kwestie wezen, om eene nieuwe leger-afdeeling onmiddellijk op te rigten; deselve zou voor de provincie Zeeland bestemd zijn en voornamelijk op het eiland Walcheren gekantonneerd wezen; zij zou, zoo gezegd wordt, gedeeltelijk uit de overige divisien getrokken worden.

— Laatstleden zaturdag is te Nijmegen de order aangebragt, dat er ten spoedigste een begin moet worden gemaakt, met het aanleggen van een geretrancheerd kamp rondom de vesting aan de landzijde, te beginnen aan het fort *Krayenhoff* en eindigende aan den Hunnerberg. Men is reeds daarmede begonnen.

— Een arbeider, voor eenige weken in de heide, in de nabijheid van het dorp Terheiden, twee uurtjes van den Haag, werkende, heeft zeven of acht voeten onder den grond eene romeinsche medaille gevonden, voorstellende *Marcus Aurelius Victorinus*, die van het jaar 264 tot het jaar 268 van onze tijdrekening, geregeerd heeft.

Deze medaille draagt op den eenen kant het met lauweren gekroonde borstbeeld des Keizers, met het opschrift: *Imp. Vitcorinus P. F. Aug.* De keerzijde vertoont den Keizer in zijn geheel overeind staande, dragende in de linkerhand eene lans en zijne regterhand uitstrekkende naar eene vrouw, welke in haren linkeren arm eenen hoorn van overvloed draagt. Om het jaargetal staat *Indulgentia Augusta.*

— De hertog van Rovigo (*Savary*) is tot opperbevelhebber der fransche legermagt te Algiers benoemd en de heer *Pichon* tot burgerlijke administrateur dier kolonie. Beide moeten spoedig derwaarts vertrekken.

— Uit Napoli di Romanie wordt onder dagteekening van den 9 october gemeld, dat dien morgen op het oogenblik dat de president *Capo d'Istrias*, volgens gewoonte naar de kerk ging om den dienst van zondag bij te wonen, twee personen, die hem aan de deur opwachtten, hem met een pistool door het hoofd geschoten en eenen yatagansteek in den onderbuik hebben toegebragt, waaraan hij oogenblikkelijk gestorven is; deze twee personen waren zekeren *Constantyn* en *Georges Mavromichalis*, broeder en zoon van *Petro Bey*, welke sedert de maand januarij op de citadel gevangen zat. *Constantyn* is op de plaats door de garde van den president vermoord, terwijl *Georges* een middel om te ontkomen gevonden hebbende, in het huis van den franschen consul gevlugt is. De consul moest zich verzetten tegen het ten prooi stellen van *Georges*, aan de woede van het volk, hetwelk hem wilde vermoorden, doch heeft bekend gemaakt, dat hij hem aan de autoriteit zou overgeven, zoodra zijne uitlevering officieel gevraagd werd; onmiddellijk daarna is de senaat vergaderd en houdt zich bezig met het benoemen van eene commissie, die met de regering zal belast zijn tot dat de nationale vergadering, die bij een geroepen wordt, zal zijn vereenigd. De stad is rustig en men heeft alle maatregelen genomen om ongeregeldheden voor te komen.

(Vervolg van ons vorig nommer.)

TRAKTAAT TUSSCHEN BEGIE EN HOLLAND.

VOORSTELLEN VAN HET BELGISCH GOUVERNEMENT.

Ter uitvoering van de preliminaire vredes artikelen, vastgesteld door de conferentie den 26 juny 1831 en den 9 july daaraanvolgende door het belgisch congres aangenomen.

1°. *Grens-scheidingen tusschen Holland en Belgie.*

Art. 1. De grenslinie tusschen belgie en Holland wordt op de volgende wijze bepaald.

Zij gaat uit van den zee-arm *het Zwyn*, strekt zich uit langs de *Sluis*, den *Brakman*, het *Sas-gat* tot aan het *Sas van Gent*; van daar volgt zij de tegenwoordige grenzen van het zoogenoemde Zeeuwsch-Vlaanderen en Noord Braband tot aan Mook, van deze plaats zal eene linie getrokken worden, welke ten noorden langs Venloo tot aan het pruissisch grondgebied zal loopen.

Art. 2. Belgie doet afstand van het noordelijk uiterste der tegenwoordige provincie Limburg, te rekenen van het punt, waarlangs de linie loopt, die volgens de grenzen van art. 1 tot Moock zal getrokken worden, en het doet insgelijks afstand van alle steden, gemeenten en gronden in Noord-Braband en Gelderland geënclaveerd, welke in het jaar 1790, niet aan de republiek der vereenigde provincien behoorden, en inzonderheid Huizen, Malburg, de Lijmerts; met de stad Zevenaar, het dorp Oeffelt, Boxmeer, Ravestein, Megen en Gemert.

Art. 3. Holland doet, van zijnen kant, afstand: 1°. van het aandeel der souvereiniteit, welke het, in het jaar 1790, in de stad Maastricht vereenigd en gemeenschappelijk met den prins bisschop van Luik uitoefende, 2°. van de generaliteits-dorpen, gelegen in het tegenwoordige Limburg en aangeduid in het tractaat van Fontainebleau van den 8 november, 1785, 3°. van Sluis, Philippine, het Sas van Gent en het bij het eerste artikel van hollandsch Vlaanderen afgetrokken gedeelte.

De vijf Mogendheden behouden zich voor om te beschikken over het regt van garnisoen in de stad Maastricht.

2°. *Schikkingen betrekkelyk het groot-hertogdom Luxemburg.*

Art. 4. Het groot-hertogdom Luxemburg, zoo als het door de art. 68 en 69 der algemeene acte van het congres van Weenen, was afgebakend, zal in volle souvereiniteit aan Belgie toebehooren, hetwelk zich verbindt om jaarlijks aan den Koning van Holland en aan deszelfs opvolgers, in de bij het familie verdrag van 1783 vastgestelde orde, te betalen, de som van honderd en negentig duizend nederlandsche guldens.

Art. 5. Belgie zal, wegens het groot-hertogdom Luxemburg dragen: 1°. het aandeel der schulden, waarmede deze provincien voor de oprigting van het koningrijk der Nederlanden, als een gedeelte der oostenrijksche Nederlanden hebbende uitgemaakt belast was, 2°. het aandeel, hetwelk volgens de in art. 7-18 bepaalde regels, wederom ten zijnen laste in de algemeene schulden, gedurende het bestaan van het koningrijk der Nederlanden gemaakt zoude komen.

Art. 6. De stad Luxemburg wordt bij aanhoudendheid in hare militaire betrekking, als eene vesting van het duitsch verbond beschouwd en zal hare vrije communicatien met Duitschland, over Luxemburg naar Grevenmacker en Wasserbillij behouden.

3°. *Verdeeling der schulden.*

Art. 7. Belgie, het groot-hertogdom Luxemburg daaronder begrepen, zal de schulden en verbindtenissen dragen, welke het wettelijk, vóór de oprigting van het koningrijk der Nederlanden gemaakt had.

De wettelijk gemaakte schulden na de oprigting van het koningrijk tot den 1 october 1830, zullen in gelijke aandeelen gedragen worden.

Art. 8. De uitgave door de schatkist der Nederlanden gedaan voor de speciale voorwerpen, welke het eigendom van eene der beide contracterende partijen blijven, zullen ten laste van dezelve zijn, en het bedrag zal gedragen worden in afkorting van de aan het andere gedeelte verkleefde schuld.

Art. 9. Onder de in het voorgaande artikel vermelde uitgaven is begrepen de amortisatie zoowel der werkelijke als der uitgestelde schuld, in evenredigheid der eerste schulden, overeenkomstig art. 7.

Art. 10. Op dezelfde wijze zal er verrekening opgemaakt worden van alle vervreemdingen van domeinen, renten, tienden, enz., in elk der beide landen gedaan, onder welken titel het ook zijn moge.

Art 11. Er zal eene schatting plaats hebben van de voorwerpen, welke in de arzenalen zeewerven, geschutgieterijen en andere militaire gestichten zullen gevonden worden en de waarde daarvan zal in rekeninggebragt worden aan dat rijk, hetwelk deze voorwerpen zal behouden.

Art. 12. Het zal hetzelfde zijn omtrent de wapens, het materieel en de equipagies van oorlog en marine; alsmede van de voorwerpen van kunst, en van alle andere voorwerpen, hoe

ook genaamd, in gemeenschap verkregen, en waarvan eene der beide partijen in het bezit blijft.

Art. 13. het hollandsch gouvernement zal gehouden zijn om aan Belgie terug te geven de sommen door de Belgen geconsigneerd en het bedrag der cautionnementen door de comptabele Belgen gestort.

Art 13. Het hollandsch gouvernement zal insgelijks terug geven de helft der weduwen-fondsen, die der *leges*, van de kas der burgerlijke en militaire retraites, alsmede van het overschot der sommen, door Frankrijk voor de vereffening van den franschen achterstand en voor de dotatie van het legioen van eer toegestaan.

Art. 15. Er zal, door elk land, rekening gehouden worden, van de sommen, welke zij in de publieke kassen bevonden.

Art. 16. Het hollandsch gouvernement zal rekenschap geven van alle handelingen van het syndicaat, sedert deszelfs oprigting en van deszelfs staat op den 30 september 1830; en dit onderwerp zal naderhand, volgens de hierboven bij art. 8 vermelde grondbeginselen geregeld worden. Deze rekening zal aan eene gemengde, door de beide gouvernementen benoemde commissie onderworpen worden.

Art. 17. De vaartuigen en oorlogschepen, welke op den 30 september 1830 bestonden, zullen in gelijke evenredigheid, tusschen de beide landen verdeeld worden.

Art. 18 Er zal eene juiste begrooting worden gemaakt van den schade, aan particulieren toegebragt, veroorzaakt door het hervatten der vijandelijkheden, het beschieten van Antwerpen, de inundatien ten gevolge der dijkbreuken; het bedrag dezer begrooting zal ten laste van Holland in rekening gebragt worden.

VOORSTELLEN VAN HET HOLLANDSCH GOUVERNEMENT.

Eerste punt.

Demarcatie der Grensscheiding tusschen Holland en Belgie.

De grensscheiding voor Holland wordt bepaald zoo als dezelve in 1790 voor de Vereenigde Nederlanden bestond, met die wijzigingen, voorkomende uit de beschrijving als volgt:

De demarcatie-lijn zal aanvangen aan den zeekant, op het punt, waar zich toenmaals het Oostenrijksch en Hollandsch grondgebied raakte, en zal zoo, langs Zeeuwsch-Vlaanderen, den linker Schelde-oever doorgaan. Op den regter Schelde-oever zal het dezelfde lijn zijn, welke Noord-Braband van de provincien Antwerpen an Limburg scheidt, tot op het punt van deze laatste lijn, onmiddellijk onder Valkenswaard gelegen; van daar naar het zuiden, latende Peer en Tongeren in het oosten, en Achel, Hammont, Briel en Bilsen in het westen; zij vereenigt zich met de bestaande grensscheiding tusschen Limburg en Luik, ten noorden van Visé aan de Maas, en van daar over de rivier heen, verlengt zij zich tot de Pruissische grenzen, naauwkeuriglijk volgende de reeds genoemde grensscheiding tusschen Luik en Limburg.

Al het grondgebied ten noorden en westen van deze lijn gelegen, zullen aan Holland behooren.

Met deze lijn zoodanig te bepalen, heeft men voornamelijk in het oog eene grensscheiding daar te stellen, welke voor het vervolg geen voorwendsel tot eenigen twist kan opleveren, en daar het stelzel van enclaveringen te vermijden, zoo veel mogelijk aangenomen is, zoo aarzelt de Koning niet om dit stelsel in zijn voordeel in te roepen, en hieruit zal voortspruiten de vrije gemeenschap met Maastricht, eene gemeenschap aller noodzakelijkst te meer, daar Holland afstand doet van die enclaveringen, welke zij buiten de gemelde grenslijn bezat.

De vermeerdering van grondgebied, welke deze demarcatie aan Holland zou geven, voor het meerendeel uit eene onvruchtbare landstreek bestaande, en hebbende ook, met uitzondering van eenige districten, nimmer tot de Oostenrijksche Nederlanden behoord, kan dienvolgens door de vijf Mogendheden niet als eene wezenlijke vermeerdering van grondgebied beschouwd worden.

Om deze bepalingen nog duidelijker te maken, kan men dezelve ook beschrijven als waarborgende aan Z. M. de noordelijke provincien van het koningrijk der Nederlanden, met twee arrondissementen van de provincie Limburg, te weten, Roermonde en Maastricht, met uitzondering altijd van Tongeren en deszelfs district, welke aan Belgie zal blijven behooren.

Holland houdt zich het regt voor om te onderhandelen over het grondgebied, gevoegd bij het koningrijk der Nederlanden; zijnde de provincie Luik en de door Frankrijk afgestane kantons.

Tweede punt.

Extract.

»Ten gevolge van deze vereeniging, en bij tegenoverstelling »der voordeelen, welke Holland daaruit zoude trekken, werd »haar, door de Mogendheden, die de tractaten van Parijs en »Weenen geteekend hebben, opgelegd, hetzij eenige overzee»sche bezittingen aftestaan, hetzij het gebruik van eenige som»men te ontvangen als eene geringe schadeloosstelling tot het »bouwen van vestingwerken op dit oogenblik, zoo niet schade»lijk, dan toch nutteloos voor Holland, hetzij de afstand van »het regt om de Schelde te sluiten, hetzij ontlasting van hare »eigene staatsschuld, hetzij de afstand van verdeelingen waarop »Holland een gemeenschappelijk regt had. Op dit oogenblik over »de scheiding handelende, en alzoo al die voordeelen verlie»zende, welke uit de vereeniging voor Holland moesten ont»staan, meent Holland het regt te hebben, terug te vorderen »al de hierboven aangehaalde opofferingen — kunnende deze te»rugvordering niet beter geschieden dan aan die Mogendheden »ten behoeve van wien deze opofferingen geschied zijn.

»Wat nu N°. 2 aangaat, namelijk de schikkingen omtrent »Luxemburg, gelooven het de ondergeteekenden overbodig de »conferentie te herinneren, de verpligtingen der vijf Hoven zoo »edel aangekondigd in hunne nota van 17 junij jl., en zijn zij »ook volkomen overtuigd dat, indien de vijf Mogendheden en »de duitsche Bondsdag geloofden, dat het noodig ware voor de »rust van Europa, dat in het groothertogdom Luxemburg een »staat van zaken bleef voortduren tot ergernis van het mee»rendeel der ingezetenen, de kwestie van eene ruiling van »grondgebied, de eenige zonder twijfel zoude zijn, welke de »Mogendheden in het oog hebben, en zal dan ook moeten be»handeld worden naar de grondbeginselen in opgemelde nota »voorkomende, welke altoos die van de vijf Mogendheden moe»ten blijven.»

Derde punt.

Aard der transactien, aangaande de verdeeling der schuld.

1°. De schulden van het koningrijk der Nederlanden, zoo als die ten laste van de schatkist bestonden, te weten: 1°. de werkelijke schuld met interest; 2°. de uitgestelde schuld; 3°. de verschillende obligatien van het amortisatie-syndicaat; 4°. de domeine losrenten, welke speciale hypotheken hebben, zullende tusschen Holland en Belgie verdeeld worden, naar aanleiding der verdeeling van de directe- en indirecte belastingen en accijnsen betaald, door elk der beide landen gedurende de jaren 1827, 1828 en 1829.

2°. Volgens opgemelde beraming aan Holland 15 een en dertigste en aan Belgigie 16 een en dertigste van de staatsschuld komende, zoo verstaat het zich dat Belgie met de betaling van 16 een en dertigste der interessen belast blijft.

3°. Ten gevolge van deze verdeeling der schuld, zullen de Belgen de vrije vaart op de Hollandsche kolonien met al die voorregten, welke de Hollanders zelve toegekend wordt, genieten.

Het spreekt van zelve, dat indien Belgie dit voordeel weigert, de som; welke het zal hebben te betalen, naar evenredigheid zal worden verminderd.

Het spreekt mede van zelve, dat de schuld, welke op het groot-hertogdom Luxemburg en tot nu toe onder een en dezelfde administratie met het koningrijk der Nederlanden gestaan heeft, bij de verdeeling wederom ten laste van het groot-hertogdom komt.

Even gelijk zal het zijn met dat grondgebied in Limburg, hetwelk, om de aangrenzing met Maastricht daar te stellen, aan Holland zal blijven, boven en behalve de oude bezittingen in die provincie.

4°. De werken, voor algemeen of particulier nut, als kanalen, wegen of anderzins, van gelijken aard aangelegd, hetzij geheel of gedeeltelijk ten koste van het koningrijk der Nederlanden; zullen met de lasten en voordeelen blijven behooren aan dat gedeelte, waarin zij zijn gelegen; het blijft mede bepaald, dat de beleeningen, ten behoeve dezer werken gedaan, en daaraan verbonden, voor zoo verre dezelve nog niet afgeloopen zijn, mede ten laste van de bezitters blijven, zonder dat de reeds hierop betaalde sommen aanleiding tot likwidatie zullen kunnen geven.

5°. Het sequester, door de Belgen, gedurende hunnen opstand, op de goederen en eigendommen van het huis van Nassau of op dat van wie ook gelegd, zal onmiddellijk moeten worden opgeheven, en het gebruik van gezegde goederen en domeinen zal onmiddellijk aan de wettige eigenaars worden toegekend.

6°. Belgie zal omtrent de verdeeling der schuld van het Koningrijk der Nederlanden voor niets meer kunnen belast worden, dan wat men aangetoond vindt in bovengezegde 1ste, 2de en 5de paragraaf.

7°. De likwidatie der lasten, aangetoond in gemelde paragrafen, zal plaats hebben volgens de grondbeginselen in de zelve voorkomende, door middel van hollandsche en belgische commissarissen, welke zonder verwijl te 's Hage zullen bijeenkomen, daar al de documenten en stukken, welke hiertoe noodig zijn, zich aldaar bevinden.

8°. Tot dat deze likwidatie zal geëindigd zijn, zal Belgie gehouden wezen (onder nadere vereffening) zijn gedeelte in de interessen, zoo van de schuld als ook van het amortisatie syndicaat van het koningrijk der Nederlanden, te betalen volgens het proratol, hetwelk uit paragraaf 1 en 2 voorkomt, en om deze dispositien onmiddellijk toepasselijk te maken, zoo wordt besloten, dat Belgie tot het sluiten der likwidatie maandelijks de som van een millioen gulden in de hollandsche schatkist zal storten, en wel te rekenen van 1 november 1830, het tijdstip, sinds hetwelk door Belgie hoegenaamd geene betalingen aan den staat gedaan zijn.

9°. Indien gedurende de werkzaamheden van de commissarissen der likwidatien en in het algemeen over de toepassing van de verdeeling der staatsschuld zich verschillen opwierpen, welke niet in het minnelijk konden geschikt worden, dan zullen de vijf Hoven hierin tusschen beiden komen, om deze verschillen

door hunne bemiddeling, naar aanleiding der bovenstaande dispositien te regelen.

De ondergeteekenden enz.

Londen, 5 september 1831.

(*Get.*) FALCK, H. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

NOTA, *door de gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden aan de conferentie, op de door Belgie gedane voorstellen.*

Londen, den 26 september 1831.

»De ondergeteekenden, gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, hebben de eer gehad, zaturdag avond ten elf ure te ontvangen, de nota, welke HH. Exc. de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, hun op dien dag, den 24 september, hebben doen geworden, met bijvoeging van het ontwerp van een tractaat, aan de conferentie aangeboden door den agent van prins *Leopold*, en waarop Hunne Exc. verlangden, uiterlijk op maandag morgen de aanmerkingen der ondergeteekenden te ontvangen.

»De ijver, welke de ondergeteekenden betoond hebben in het beantwoorden der openingen, in de eerste dagen dezer maand door de conferentie gegeven, en den ijver, dien zij zullen betoonen om ook heden, wederom aan haar verlangen te voldoen, zullen haar ten bewijze strekken, dat het vertraag in den loop der onderhandelingen, vertraag, hetwelk de conferentie vermeent de nadeeligste gevolgen te kunnen hebben, niet aan Holland geweten heeft kunnen worden.

»Op de lezing der stukken, welke de nota van Hunne Exc. vergezellen, hebben de ondergeteekenden in twijfel gestaan, of er een ernstig antwoord op noodig was, en of het niet meer waardiglijk was, de zorg, om aanmatigingen, die den ondergeteekenden voorkomen bovenal het kenmerk van dwaling (*vertige*) te dragen, te regt te stellen, aan de wijsheid der conferentie en aan de toepassing der bij hare protocollen aangenomene beginselen, over te laten. Zij hebben zich afgevraagd, of het niet voldoende ware, zich blootelijk te beroepen op den volledigen tekst van het uitgewerkte antwoord van hun gouvernement, van den 12 julij, en zich zelven te bepalen tot het herhalen van hun antwoord van den 5 september ll.; maar de achting, welke zij ondergeteekenden hebben gewijd en steeds zullen wijden aan al wat hun van de zijde der vertegenwoordigers van de vijf Hoven gewordt, noopt hen, om, ondanks genoemde acte, waaraan zij zich bijzonder gedragen, de volgende opmerking aan dezelve te onderwerpen:

1°. *Omtrent de grens-scheiding tusschen Holland en Belgie.*

»Het is te vergeefs, dat men te Brussel alle moeite aanwendt ter opsporing van willekeurige lijnen tot het vinden der scheiding tusschen Holland en de voormalige oostenrijksche provincien der Nederlanden. Die grenzen zijn bepaald geworden door 80 jaren oorlog met Spanje, en derzelver hoofdbepalingen zijn bij het tractaat van Munster geregeld. Het zijn die eerbiedwekkende titels, het is het, nog onlangs, door het tegenwoordige ministerie verkondigd behoudend beginsel, dat de insurrectien, onder geen voorwendsel hoegenaamd, de uit- en inwendige zekerheid der naburige staten mogen benadeelen; het zijn de uitdrukkelijke verklaringen, door de vijf Hoven, overeenkomstig dit beginsel en als onherroepelijk, afgekondigd, dat Holland, zich afscheidende van de oostenrijksche provincien der Nederlanden, door de verlichte staatkunde der kabinetten, bij deszelfs vroeger grondgebied gevoegd, tegenstelt en onophoudelijk blijft tegenstellen aan de redelooze vorderingen, aan misdadige aanmatigingen en aan vijandelijke daden van overweldiging, welke, zoo het der wijsheid van de conferentie niet spoedig gelukte, gelijk het dezelve spoedig gelukken zal, dezelve te doen verdwijnen, onmisbaar, de ondervinding heeft zulks nog kortelings bewezen, eindelooze aanleidingen tot oorlog zouden worden.

»Holland zal niet dulden, dat Belgie aan een grondgebied rake, met het bloed en zweet zijner nijvere bewoners besproeid, en de grenzen, die dat grondgebied omsluiten, zullen, zoo het magtige huis van Oostenrijk, vroeger zoo ijverig bezorgd voor het welzijn zijner onderdanen in Vlaanderen en in Braband, er zich mede heeft kunnen vergenoegen, in het oog der vijf Hoven wel uitgebreid genoeg schijnen, dat ook Belgie er zich mede vergenoege.

»Tot op het punt, waar de lijn van aanraking begint, zijn die grenzen kortelijk, maar naauwkeurig uitgedrukt in het stuk, gevoegd bij het antwoord van den ondergeteekenden van den 5 september. Met betrekking tot die lijn van aanraking, door hen ondergeteekenden voorgesteld, verliezen zij geenszins uit het oog, dat tot het daarstellen der onbelemmerde gemeenschap met Maastricht, eene vesting door prins *Frederik Hendrik* veroverd en afgestaan aan het gemeenebest, en slechts aan het gemeenebest, bij art. 3 van het tractaat van Munster, zij een grooter deel grondgebied hebben gevraagd, dan het gemeenebest in Limburg bezat; maar zij hebben vermeend, zulks te mogen vragen, om reden der geographische bijvoeging van de provincie van Luik en van de tien kantons bij Belgie; bijvoegingen, die plaats gehad hebben, gelijktijdig met de oprigting van het rijk, voor zoo verre de provincie van Luik betreft, en met betrekking tot de tien kantons, eerst na die oprigting aan Holland, op het tijdstip van het scheiden der vereeniging, een onbetwistbaar regt tot deeling geven.

2°. *Omtrent de schikkingen betrekkelijk het groot-hertogdom Luxemburg.*

»De ondergeteekenden zouden vermeenen inbreuk te maken op de formele en uitdrukkelijke verklaringen der vijf Hoven, met betrekking tot de regten van het huis van Nassau en van het duitsche bondgenootschap op het groot-hertogdom, zoo in het meerendeel der protocollen, als in de nota van Hunne Exc. van den 7 junij, indien zij voorslagen, die hun onbetamelijk voorkomen, ernstiglijk bediscussieerden; want de ondergeteekenden zullen zich veroorloven te doen opmerken, dat familieschikkingen, provisionele compensatien daarstellende, geen regt aan derden geven, om willekeurige berekeningen daarop te gronden, of dezelve in de plaats te stellen van oneindige grootere wezenlijke inkomsten. De Koning, eindelijk, door het zes en dertigste protocol, van den wensch der vijf Mogendheden onderrigt en steeds geneigd, om, in al wat billijk en regtmatig is mede te werken tot het bevestigen van den vrede, heeft op den bondsdag van Frankfort eene stem doen uitbrengen, gelijk aan die van Oostenrijk en Pruissen; maar, aangezien het zijne meest onmiddelijke belangen en die zijner doorluchte agnaten betrof, heeft Z. M. niet geaarzeld om openlijk en plegtiglijk zijn voornemen te kennen te geven, van in geenen afstand in het groot-hertogdom te zullen treden, dan tot volledige schadevergoeding in grondgebied. Elk ander voorstel alzoo, vooraf, als onaanneembaar afgewezen zijnde, houden de ondergeteekenden zich overtuigd, dat diegene, welke de conferentie hun zal doen geworden, van zoodanigen aard zullen zijn, dat zij onder het oog van Z. M. gebragt zullen kunnen werden.

3°. *Verdeeling der schulden.*

»Bij het onderzoek van dit belangrijke vraagstuk doet zich een onbetwistbaar beginsel voor, waarvan de toepassing vele dwalingen en abstractien zal voorkomen, te weten: dat de beide partijen, op het oogenblik der scheiding uit een gaan met het geen zij in de gemeenschap hadden aangebragt, en dat zij in eene billijke evenredigheid (bij voorbeeld die der bevolking) de gezamenlijk gemaakte schulden verdeelen. In dit laatste opzigt in bijzonderheden te willen treden, eene administratie van 15 jaren als het ware, te ontleden, te onderzoeken wat wettig schijnen kan of niet, en zulks over daadzaken, volbragt ten gevolge der vrije discussien en stemgevingen der afgevaardigden van de natie zou zijn een onberekenbaar wit bedoelen, zou aandruisschen tegen alle denkbeeld van een vertegenwoordigend gouvernement, en zou, in één woord, op nieuw in discussie stellen al de budjets en al de administratieve finantiële maatregelen, die gedurende vijftien jaren het huishoudelijk stelsel van het rijk hebben uitgemaakt. Zich aan deze overwegingen overgevende, achten de ondergeteekenden zich gelukkig, geheel Europa ten getuige te kunnen roepen van de bewonderingwekkende welvaart der zuidelijke provincien, tot op het tijdstip der insurrectie, om daaruit te besluiten, dat zij ruimschoots hebben gedeeld in de onvermoeide zorgen van het gouvernement tot bevordering van derzelver welzijn en geluk.

» Voorzeker is er eene liquidatie noodig, de conferentie en de Koning hebben er evenzeer de noodzakelijkheid van gevoeld en reeds in de maand maart was er door den Koning eene commissie benoemd geworden, om zich gezamenlijk met belgische commissarissen aan dit belangrijk werk te wijden, bijaldien de belangen der Belgen, met betrekking tot enkele punten in het ontwerp vermeld, te lijden hebben gehad, zoo ligt de schuld hiervan voorzeker niet aan Holland, hetwelk te zeer op orde en geregeldheid gesteld is, om niet uit al deszelfs magt het oogenblik der vereffening van rekening en liquidatie der billijke, zoo algemeene, als particuliere vorderingen, te bespoedigen. Maar om tot het groote resultaat te geraken, bewaart het belgische ontwerp een diep stilzwijgen omtrent den noodwendigen maatregel, welken de conferentie onafgebroken op het oog heeft gehad, te weten: of wel om Belgie, tot op het oogenblik der liquidatie, te doen stemmen in het uitbetalen eener maandelijksche som (zelve aan eene liquidatie onderworpen) bestemd om sedert den 1 november 1830 haar vermoedelijk aandeel te dekken in de lasten, welke de acht artikelen van Londen uitsluitend aan de koninklijke schatkist hadden opgelegd; of wel, overeen te komen over eene in eens genomene som, welke Belgie met Holland zou vereffenen, zonder dat er na de liquidatie, welke in allen gevalle onvermijdelijk zou zijn, zwaardere verpligtingen tot deszelfs lasten zouden kunnen komen.

»Bij deze gelegenheid achten de ondergeteekenden zich verpligt, aan de aandacht van Hunne Exc. te herinneren, dat zij in de opsomming der door Belgie verschuldigde gelden, niet slechts begrijpen de schulden van belgischen oorsprong, en die, welke gezamenlijk zijn aangegaan, maar ook nog, overeenkomstig de beginselen van regtvaardigheid, door de vijf Hoven in het twaalfde protocol geuit, » de schulden, die niet anders ten laste van Holland gekomen zijn, dan ten gevolge van de vereeniging, als ook de waarde der opofferingen, welke Holland gedaan heeft om dezelve te verkrijgen.»

»Art. 17 spreekt van de verdeeling der vloot; die vordering

en alle gelijksoortige zijn onaanneembaar, als strijdig met het beginsel, dat elk uit gemeenschap terug neemt, wat hij daarin had aangebragt. Belgie heeft, gedurende vijftien jaren, zijn deel gehad in de voordeelen, voortspruitende uit de leverantien voor de vloot, van het benoodigde tot aanbouw, wapening en kleeding; deszelfs handel heeft het genot gehad van de meest waakzame bescherming, hetzij in de zeeën van Europa, hetzij in die van Indië. De vloot heeft hare verpligtingen vervuld en is tot hare vorige bestemming terug gekeerd.

»Op het laatste artikel zal het antwoord der ondergeteekenden kort wezen; dat zij, die zich te beklagen hebben over de rampen, bij dat artikel bedoeld, zich wenden tot de onvoorzigtige mannen, die dezelve hebben uitgelokt. Holland is hun niets verschuldigd.

»Zich gedragende aan de marginale aanmerkingen, gehecht aan het ontwerp, hetwelk zij de eer hebben terug te zenden, beschouwen de ondergeteekenden hunne taak als volbragt, en bijveren zij zich hunne wenschen te uiten, dat hunne Excell. wel dra de vruchten mogen plukken van hunne welwillende zorgen; dat dezelve spoedig mogen slagen om met hen ondergeteekenden het definitieve tractaat daar te stellen, hetwelk bestemd is om vrede en rust op zoo vele stormen te doen volgen.»

Wij hebben de eer, enz.

A. R. Falck, H. van Zuylen van Nyevelt.

— Zie hier het 50ste protocol der londensche conferentie, betreffende het zenden eener engelsche vloot naar onze kusten.

PROTOCOL No. 50,

van de conferentie op het ministerie van buitenlandsche zaken te Londen gehouden, den 24 october 1831.

De plenipotentiaris Zijner Brittannische Majesteit opende de conferentie met de voorlezing der hier geannexeerde depêches van sir *Ch. Bagot*, betrekkelijk de plaats gehad hebbende verklaringen tusschen dezen ambassadeur en den minister van buitenlandsche zaken van Z. M. den Koning der Nederlanden, aangaande het door de plenipotentiarissen der vijf Mogendheden uitgedrukt verlangen, dat de vijandelijkheden tusschen Holland en Belgie op den 25 niet hernieuwd zouden worden.

De plenipotentiarissen der vijf Hoven overwegende, dat het uit de mededeelingen van sir *Ch. Bagot* blijkt, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, door zijnen minister van buitenlandsche zaken, heeft doen verklaren, dat het aan de Mogendheden vrijstaat de wapenen aan te gorden tegen zijne maatregelen, wanneer hij een besluit zou genomen hebben, en dat het haar eveneens vrij stond over zijn stilzwijgen de wapenen op te vatten; dat de Koning onder geen de minste verpligting lag, haar zijne voornemens vooraf, voor het eindigen van den wapenstilstand kenbaar te maken en dat, wanneer hij zelfs daartoe verpligt ware, in den tegenwoordigen toestand van zaken menige omstandigheid zou kunnen plaats grijpen, welke het voornemen, dat Z. M. had medegedeeld, zou kunnen veranderen.

Overwegende dat bij eene harer nota's, van den 14, de londensche conferentie alrede uitdrukkelijk aangekondigd had, dat de vijf Hoven met al de magt welke haar ten dienste staat de hernieuwing der vijandelijkheden zouden beletten.

Overwegende dat de verklaringen, uit naam van Koning der Nederlanden, gegeven aan de londensche conferentie geene andere keuze overlaten dan zich te gedragen overeenkomstig gezegde nota, en toebereidselen te maken tot verhindering van de hernieuwing der vijandelijkheden, welke Z. M. de Koning der Nederlanden zich uitdrukkelijk voorbehouden heeft het regt te hebben van te hervatten.

Overwegende, daarenboven, dat het aan de londensche conferentie toekomt en het van haren pligt is, de noodige maatregelen ten dezen opzigte te nemen, hebben de plenipotentiarissen van de vijf Hoven besloten, dat het gouvernement van Zijne Brittannische Majesteit uitgenoodigd zal worden onmiddellijk eene vloot op de hollandsche kust te doen stationneren, dat deze vloot geene order tot ageren zal hebben, zoo lang de vijandelijkheden door Z. M. den Koning der Nederlanden tegen Belgie niet zullen hervat wezen, maar dat, wanneer dezelve hervat werden, gezegde vloot onmiddellijk de meest gepaste maatregelen zal nemen, om op de spoedigste wijze eene volkomene ophouding der vijandelijkheden te bewerken.

De plenipotentiarissen der vijf Hoven hebben buitendien eenparig besloten, dat, indien deze eerste maatregel zou bewezen zijn onvoldoende te wezen, de conferentie over het nemen van al dezulken zou beslissen, ten bedoelden einde als noodzakelijk zonden geoordeeld worden.

Ten laatste is besloten geworden, dat het tegenwoordig protocol aan de plenipotentiarissen van den Koning der Nederlanden te Londen zal medegedeeld worden, alsmede aan de ambassadeurs en ministers der vijf Mogendheden in 's Gravenhage.

(Get.) *Esterhazy, Wessemberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuszewitz.*

200. *** Op heden overleed onverwachts ons geliefd jongste kindje *HENRIJ ANTHONIJ*, waarvan mijne echtgenoote den 15 dezer verloste.

Helvoetsluis, 29 October 1831. J. P. LOTZ.

Familie en Vrienden gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

202. *** Op *Maandag den 7 November* en volgende dagen, zal te *Rotterdam*, door den Boekhandelaar L. Vermeer verkocht worden, ten huize van *A. den Toom* op de *Delftsche Vaart*, eene allerbelangrijkste en groote verzameling schoon geconditionneerde BOEKEN, PRENTEN, MUZIJKWERKEN en LIEFHEBBERIJEN. De Catalogus is à 15 cents te bekomen bij de H.H. Diederichs en Terroode, te *Amsterdam*, Palier en Langenhuysen te *'s Bosch*, die zich ook met commissien belasten.

BEKENDMAKINGEN.

203. *** De ondergeteekende HOF-GEZIGTKUNDIGE van de Hoven van *Saxen*, enz., heeft de eer het Publiek bekend te maken, dat hij op Donderdag den 3 November en volgende dagen 1831, te spreken of te ontbieden zal zijn, in het Logement het *Oud-Keizershof*, te *'s Hertogenbosch*.

M. BERNARDT.

Het certifikaat van den Heer J. B. Goyaerts, Med. Doctor, President der Provinciale Geneeskundige Kommissie over *Noord-Braband*, luidt aldus:

« Vermits ik bij den Heer M. Bernardt, de uitmuntende verzameling van Keurig Geslepen Brillenglazen en andere Gezigtkundige Werktuigen met groot genoegen gezien heb, en deszelfs ongemeene vaardigheid in het uitkiezen van onderscheidene soorten van Brillen voor verschillende gebreken der Oogen, zoo voor eens anders als voor mijn gezigt, heb opgemerkt; — zoo oordeele ik gemelden Kunstrijken Heer, in dit opzigt, alle aanbeveling waardig.

»'s *Hertogenbosch*, den 13 December 1829.»

N. B. Opgemelde adverteert tevens, dat hij, in het belang der Maatschappij, het niet ondienstig heeft geacht zijn Werk, ten titel voerende NAAUWKEURIGE BESCHRIJVING DER OOGGEBREKEN, MET OPGAVE DER EPTISCHE BEHANDELING TOT VERBETERING DERZELVEN, door den Druk algemeen te maken en verkrijgbaar te stellen, zoo wel bij hem, als bij de Boekhandelaars E. Lion en Zonen, te *'s Hertogenbosch*, en verder in de voornaamste Boekwinkels des Rijks, voor den geringen prijs van 50 cents. —

199. *** Iemand een' PLAATSVERVANGER voor de Mobiele Plattelandsche Schutterij verlangende, kan inlichting, omtrent de voorwaarden, bekomen in persoon of met gefrankeerde brieven, onder letter *X*, bij de Drukkers dezes.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam, *den 2 November*.

			gedr.
Nederl.	Werkel. Schuld. . . . à 2 1/2 pCt.	39 7/8 à 40 1/8	40 1/8
———	Renversalen.	à	
———	Kansbiljetten. . . . . f	15 1/4 à 16	15 7/8
———	Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	77 1/2 à 78	77 3/4
———	Schatk. bilj., groote . » 6 »	87 1/2 à 88 1/2	88
———	Dito kleine à f 100 . » 6 »	90 à 91	[illegible]
———	Dito, dito à » 50 . » 6 »	à	
———	Vrijwillige Geldleening. » 6 »	85 1/2 à 86 1/4	86
———	Amortisatie-Syndikaat. » 4 1/2 »	64 1/4 à 65 1/2	65 1/4
———	Dito, dito » 3 1/2 »	53 1/4 à 54	54 1/4
———	Anticipatie-billet. 1831. » 6 »	à	
———	Handel-Maatschappij . » 4 1/2 »	74 1/4 à 75 1/4	74 1/4
Frankrijk.	Ins. op het gr. boek » 3 »	64 1/2 à 65 1/2	65 1/8
———	Certifikaten van dito . » 5 »	à	
Rusland	Bij *Hope* en C. . . . » 5 »	87 1/4 à 88 1/2	87
———	Bij dezelfde 1828 en 29 » » »	88 1/4 à 88 3/4	88 5/8
Spanje	Cert. van insch. gr. boek » » »	6 1/2 à 7	6 3/4
———	dezelfde te Amsterdam » » »	43 1/2 à 45	44 1/4
Engeland	geconsolideerde . . . » 3 »	82 à 82 3/4	82 1/4
Napels.	Certificaten	69 3/4 à 70 1/2	70 1/4

Te 's*Hertogenbosch*, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.